

ἀνήκεστος. Ἀνεπανόρθωτος, irreparable, Δημόκριτος 191.17 δι' ἐπιθυμίην τοῦ τι πρήσσειν ἀνήκεστον. Πρβλ. ἀκέεσθαι, ἀκεστική, ἄκος.

ἀνήνυστον (ἐστί) (ἀντίθ. ἀνυστόν). (Εἶναι) ἀδύνατο νὰ συμβεῖ, (it is an) impossibility, Ἐμπεδοκλῆς 12.2 ἀνήνυστον καὶ ἄπυστον.

ἀνὴρ 1. Ἄνδρας, man, Ξενοφάνης 1.13-19 εὐφρονας ἄνδρας . . . ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πινὼν ἀναφαίνει 2.18 ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι 6.2 τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν 9 ἀνδρὸς γηρέντος 22.4 τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν; Ἡράκλειτος 121 ἄνδρα ἐωντῶν ὀνήιστον Ἐμπεδοκλῆς 23.2 ἀνέρες . . . εὖ δεδαῶτε 111.9 μένος ἀνδρὸς 129.1 ἦν δέ τις ἐν κείνοισιν ἀνὴρ περιώσια εἰδὼς Δημόκριτος 35 πράγματ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια 68 δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος 236 θυμῷ μάχεσθαι μὲν χαλεπὸν ἀνδρὸς δὲ τὸ κρατέειν εὐλογίστου Ἀνάξαρχος 1 πολυμαθίη . . . ὠφελεῖ τὸν δεξιὸν ἄνδρα. || (ἀντιδιαστ. γυνή). Ἐμπεδοκλῆς 21.10 ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες 23.6 ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας 61 τῇ μὲν ἀπ' ἀνδρῶν 62.1-9 ἀνδρῶν τε πολυκλαύτων τε γυναικῶν . . . ἐπιχώριον ἀνδράσι γυῖον 63 ἢ μὲν ἐν ἀνδρὸς 67 ἀδρομελέστεροι ἄνδρες καὶ λαχνηέντες μάλλον 112.8 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶ Διογένης 6.43 τοῖς ἀνδράσι, ταῖς δὲ γυναιξὶν Δημόκριτος 111 ὕβρις εἶη ἂν ἀνδρὶ ἐσχάτη 273 γυνή πολλὰ ἀνδρὸς ὀξύτερη πρὸς κακοφραδμοσύνην. || (ἀντιδιαστ. παῖς). Ἡράκλειτος 79 ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε πρὸς δαίμονος ὅκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρὸς 117 ἀνὴρ ὁκόταν μεθυσθῇ Δημόκριτος 70 παιδός, οὐκ ἀνδρὸς τὸ ἀμέτρως ἐπιθυμεῖν. || (ἀντιδιαστ. ζῶον, θήρ). Ξενοφάνης 2.12 ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων 15.2 ἔργα τελεῖν ἄπερ ἄνδρες 2 (συνών. ἄνθρωπος, βροτός, δαίμων, θεός). Ἄνδρας/ἄνθρωπος, man/human being, Ξενοφάνης 34.1 καὶ τὸ μὲν οὖν σαφές οὐ τις ἀνὴρ ἶδεν οὐδέ τις ἔσται εἰδὼς Ἡράκλειτος 35 φιλοσόφους ἄνδρας Ἐμπεδοκλῆς 2.7 οὐτ' ἐπιδεκτὰ τάδ' ἀνδράσιν οὐτ' ἐπακουστὰ 110.6 οἷα κατ' ἄνδρα μυρία δειλὰ πέλονται 114.3 μάλα δ' ἀργαλέη γε τέτυκται ἀνδράσι . . . πίστιος ὁρμή. || **ἀνὴρ φίλος** (= φίλος). Ξενοφάνης 7.4 φίλον ἀνέρος ἐστὶν ψυχή. || **ἀνὴρ ἐχ-**

